

Prof. Dr. Jordi Perelló i Gilberga

Barcelona 1918 - 1999

Metge otorrinolaringòleg, foniatra i psicòleg.

Va iniciar els estudis de Medicina a la Universitat de Barcelona l'any 1934, obtenint el títol d'especialista en ORL el 1948. Després, marxa a Bordeus per ampliar els seus estudis amb el prof. Portmann i, el 1950, se'n va a París a estudiar Foniatria. El 1956, comença a treballar a l'Hospital de Sant Pau on funda la Secció de Foniatria, la primera que existeix al nostre país fins al 1977, que s'incorpora al Servei d'ORL de l'Hospital de la Vall d'Hebron.

El Dr. Perelló fou un metge otorrinolaringòleg molt implicat en diverses associacions i societats d'ORL, audiologia i de foniatria. Introducitor de la Foniatria a Espanya i a Catalunya, va presidir l'Associació Internacional de Logopèdia i Foniatria (assessora de la UNESCO, OMS i UNICEF) i el 1960 va fundar l'Associació Espanyola de Logopèdia, Foniatria i Audiologia (AELFA).

Va impartir cursos de logopèdia a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, i d'especialització de Pedagogia del Llenguatge a l'Escola Diocesana de Magisteri de Barcelona. Va ser professor de Sordomudística a la Universitat Pontifícia de Salamanca.

Des del 1980, comença una de les seves activitats professionals més destacades com a metge del Gran Teatre del Liceu i és que -Perelló i Gilberga- ha tingut cura de les veus dels grans de l'òpera lírica i del cant fins al 1994. Abans, el 1969 ja ha estat cofundador del Collegium Medicorum Theatri, creat pels encarregats de cuidar les veus dels cantants d'òpera a diferents ciutats del món.

Pel que fa a l'educació dels nens sords, l'any 1970 va assumir la direcció de la Secció Mèdico-Científica, en realitat "Servei d'Exploració, Orientació i Rehabilitació", del Centro Municipal Fonoaudiològic "José Mª de Porcioles" (conegut popularment com "El Fono") que va existir entre els anys 1970 - 1981 (posteriorment el "Fono" a l'any 1984 va transformar-se en l'escola ordinària "Tres Pins"; i d'altra banda l'Equip d'Integració i el Servei d'Audiologia i Laboratori Protètic, que ja existien des de 1981, van passar a ser el 1985 l'EAP B-32 específic per a Deficients Auditius; i el 1989 va esdevenir el CREDAC Pere Barnils).

Aquest Servei d'Exploració, Orientació i Rehabilitació, dirigit pel Dr. Perelló, va funcionar com un centre de diagnòstic i de reeducació, desenvolupant també tasques d'audiologia, audiometries i rehabilitació de les dificultats de parla i del llenguatge.

En la seva tasca amb els nens sords i nens amb retard de llenguatge, va ser molt important la inclusió de l'audiometria infantil, incorporant la "Nomenclatura Barcelona", en la qual era imprescindible descriure els nens i les nenes amb sordesa amb: el grau de pèrdua auditiva (a la millor oïda), l'edat de la pèrdua auditiva i el nivell d'intel·ligència no verbal. També va ser molt important la seva ingent obra del diccionari de "Lenguaje de signos manuales", amb la col·laboració d'en Juan Frigola (primer professor de llengua de signes catalana), realitzant més de 8.000 figures realitzades per ell mateix. Però entre totes les seves publicacions, destaquem per la seva importància el "Tratado de *Audiofoniatria y Logopedia*" (1968-87) que consta d'onze volums.

Obra publicada

Escriptor de temes mèdics i historiador de la seva especialitat, Jordi Perelló compta amb una prolífica obra pròpia sigui en forma d'articles o de llibres. Les seves publicacions més destacades són les següents:

- Primera ayuda en accidentes de montaña y esquí. Amb Miquel Gras i Eduard de Padrós-Palacios. Barcelona: Juventud, 1952.
- Historiascope de la Medicina. Barcelona: Carlo Erba, 1964.
- Morfología fonoaudiológica. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1972.
- Trastornos del habla, Barcelona: Editorial Científico Médica, 1973.
- Exploración fonoaudiológica, Barcelona: Editorial Científico Médica, 1973.
- Alteraciones de la voz. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1975.
- Canto-dicción, Barcelona: Editorial Científico Médica, 1975.
- Fundamentos audiofoniátricos. Barcelona: Editorial Científico-Médica, 1976.
- The History of the International Association of Logopedics and Phoniatics. Barcelona: Augusta, 1976.
- Fisiología de la comunicación oral. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1977.
- Lexicón de comunicología: diccionario para audiólogos, foniatras, logopedas, profesores de sordos y psicolingüistas. Barcelona: Augusta, 1977.
- Sordomudez. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1978.
- Trastornos del habla. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1981.
- Perturbaciones del lenguaje. Barcelona: Editorial Científico Médica, 1984.
- Fundamentos audiofoniátricos, Barcelona: Editorial Científico Médica, 1990.
- Diccionario de logopedia, foniatría y audiología. Barcelona: Lebon, 1995.
- Florilegio de logopedia humorística, Salamanca. Universidad Pontificia, 1996.
- Evaluación de la voz, lenguaje y audición. Barcelona: Lebon, 1996.

- Lenguaje de signos manuales. Madrid: Dossat 2000.
- La sordera. Barcelona: Masson, 2004.

Bibliografia

- Farré, J. Biografia del Prof. Dr. Jordi Perelló, 1918-1999. Barcelona: Autor, 2002.
- In Memoriam: Prof. Dr. Jordi Perelló i Gilberga. Revista Log Fon Audiol, 2000; 20(1):3-5.
- Bonet, N. Entrevista al Dr. Enric Perelló: la saga continua. Magazine Col·legi de Logopedes de Catalunya, 2001(1); 6-11.